

(якщо він залишиться у такій самій редакції) шляхом визначення правової природи аграрної розписки як цінного паперу [3].

Отже, досвід останнього року склався на користь аграрних розписок, які за короткий час показали достатньо переваг, які дадуть змогу малому і середньому аграрному бізнесу вийти на новий рівень. Зрозуміло, що аграрні розписки не можуть вирішити всіх проблеми аграрної сфери, які накопичувалися десятиліттями. Але це ще один крок до намагання сформувавши прозорий, з однаковими можливостями доступу до фінансів всіх підприємств незалежно від розміру, аграрний ринок. Отже, цей інструмент кредитування в Україні вже приживається і дійсно потрібен для повноцінного розвитку аграрної сфери економіки.

Список використаних джерел:

1. Про аграрні розписки: Закон України від 6 листопада 2012 р. № 5479-VI. URL: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/5479-17> (дата звернення 19.09.2020).
2. Shumska, S. Finansovi instrumenty rozvytku: svitova praktyka ta uroky dlia Ukrainy. Financial development tools: world practice and lessons for Ukraine. Prychornomorski ekonomichni studii – Black Sea Economic Studies, 10. 2016. p. 242-249.
3. Карпова О. Аграрні розписки в Україні: Які нововведення пропонує законопроект 2805. URL: <https://kurkul.com/spetsproekty/850-agrarni-rozpiski-v-ukrayini-yaki-novovvedennya-proponuye-zakonproyekt-2805> (дата звернення 19.09.2020).

Кирилюк Д.А.

здобувач I курсу магістратури

судово-адміністративного факультету

Національного університету «Одеська юридична академія»

ЕКОЛОГІЧНИЙ КОНТРОЛЬ У ПОРТАХ УКРАЇНИ

Охорона довкілля та раціональне використання природних ресурсів – невід’язна частина процесу суспільного розвитку України. Адже природні ресурси є основою життєдіяльності населення та економіки держави, тому забезпечення їх

збереження, відтворення та невиснажливого використання є однією з основних передумов сталого соціально-економічного розвитку.

Під впливом людини відбуваються небажані зміни в природному середовищі, які порушують екологічну рівновагу і тим самим завдають великої шкоди генофонду всього живого. Тому проблеми гармонізації відносин між суспільством і природою, охорони навколишнього середовища, екологічної безпеки набувають глобального значення, потребують об'єднання зусиль спільноти задля збереження екологічної рівноваги.

Сьогодні необхідно усвідомити, що наше майбутнє залежить від теперішнього стану навколишнього середовища, детальної розробки шляхів подолання екологічної кризи в країні та відповідного спрямування державної волі й спільних зусиль органів державної влади.

Контроль у галузі охорони довкілля (екологічний контроль) є однією з важливих функцій державного управління, що здійснюється уповноваженими органами за певними правилами процедури. Екологічний контроль – це діяльність відповідних суб'єктів, спрямована на забезпечення додержання вимог законодавства про охорону навколишнього природного середовища всіма державними органами, підприємствами, установами, організаціями, громадянами.

Як зазначено в ст. 34 Закону України «Про охорону навколишнього природного середовища», завдання контролю у галузі охорони навколишнього природного середовища полягають у забезпеченні додержання вимог законодавства про охорону навколишнього природного середовища всіма державними органами, підприємствами, установами та організаціями незалежно від форми власності й підпорядкування, а також громадянами.

Протягом кількох років в Україні поступово оновлювався Державний інституційний механізм екологічного сектору. Держава здійснює активні кроки до нового етапу реформування державного управління екологічною сферою щодо спрощення та зниження екологічного контролю в країні до рівня міжнародних стандартів.

Якщо поглянути на концепцію, яка була затверджена постановою Кабінету Міністрів 31 травня 2107 року № 616-п про реформування державного нагляду у сфері охорони навколишнього середовища, яка передбачає реформування даної системи оскільки наглядові (контрольні) функції дублюються центральними органами виконавчої влади, відсутній єдиний підхід до виконання функцій. Повноваження з нагляду (контролю) здійснюють Державна екологічна інспекція, Державна служба геології та надр, Державне агентство лісового господарства, Державна служба України з геодезії, картографії та кадастру, Державне агентство рибного господарства, Державна служба споживачів, Державна служба безпеки на транспорті. Також будуть ліквідовані Державна екологічна інспекція та її територіальні органи.

В загальних положеннях вказується, що з метою удосконалення державної системи екологічного моніторингу та спрощення системи державного нагляду (контролю) у сфері охорони навколишнього природного середовища, раціонального використання, відтворення й охорони природних ресурсів, передбачених Угодою про асоціацію між Україною, з однієї сторони, та Європейським Союзом, Європейським співтовариством з атомної енергії і їхніми державами-членами, з іншої сторони, та планом законодавчого забезпечення реформ в Україні, буде утворена Державна природоохоронна служба та ліквідована Держекоінспекція.

Що ми бачимо на сьогодні, 6 вересня 2018 року Верховна Рада України прийняла повторно з пропозиціями Президента законопроект №7010 «Про внесення змін до Митного кодексу України та деяких інших законодавчих актів України щодо запровадження механізму» єдиного вікна «і оптимізації здійснення контрольних процедур при переміщенні товарів через митний кордон України» ключовим моментом стало те що законом передбачається ліквідація екологічного контролю при транскордонній торгівлі товарами. В цілому, головним завданням нового закону є повноцінне впровадження «єдиного вікна», що виражається в:

– спрощення процедури проведення контролю під час здійснення зовнішньоекономічних операцій;

- зменшення кількості органів, що контролюють в пунктах пропуску через державний кордон України та в місцях митного оформлення товарів і транспортних засобів всередині країни;
- зменшенні витрат суб'єктів зовнішньоекономічної діяльності, які експортують товари з України;
- зменшення кількості дозвільних документів, які подаються при митному оформленні товарів і їх пропуску через митний кордон України.

Постанова, яка набрала чинність 24 серпня 2019 року Кабінету Міністрів України № 750 «Про деякі питання державної служби охорони навколишнього середовища України» Державна екологічна інспекція, її територіальні та міжрегіональні органи ліквідовано та створено Державну службу охорони навколишнього середовища України, як центральний орган виконавчої влади, втратила чинність на підставі постанови Кабінету Міністрів України № 873 від 12 жовтня 2019 року.

Попри ліквідацію екологічного контролю в українських морських портах в центрі уваги за останні роки була Державна Азовська морська екологічна інспекція, яка являлась територіальним органом Державної екологічної інспекції України та Державна екологічна інспекція Кримсько – Чорноморського округу, яка відповідно до Положення, затвердженого наказом Державної екологічної інспекції України від 27 листопада 2018 року № 256, була міжрегіональним територіальним органом Державної екологічної інспекції України. Численні скарги судновласників на корупційні, протиправні дії, безпідставні перевірки й нарахування збитків за забруднення співробітниками Державної екологічної інспекції стали однією з причин, прийняття Кабінетом Міністрів України Постанову № 39 29 січня 2020 року «Про ліквідацію територіального та міжрегіонального територіального органу Державної екологічної інспекції» - про ліквідацію двох морських екологічних інспекцій – Азовську та Кримсько-Чорноморську, які безпосередньо здійснювали контроль на території портів цих регіонів.

Наслідком рішення про ліквідацію морських інспекцій стала цілковита перебудова нашої діяльності в портових зонах. Наразі

функціонал перевірок морських суден розподілений між п'ятьма областями, але інспектори вже безпосередньо не працюють в прибережної захисної смуги. Якщо раніше інспектори там перебували постійно, то тепер перевірки відбуваються згідно з Порядком взаємодії Державної екологічної інспекції та Адміністрації морських портів України

Вважаю таке рішення поспішним, непродуманим, бо для зупинення корупції та незаконних дій інспекції не вихід просто її ліквідувати, адже екологічний контроль в тому чи іншому вигляді повинен бути присутнім, бо порти – території підвищеної небезпеки для вразливої морської екосистеми. Попри ліквідацію двох морських екологічних інспекцій, держава здійснює кроки до реформування державного управління у сфері охорони навколишнього середовища. Очікую, що реформа позитивно вплине на сталий розвиток держави та на запобігання заподіяння шкоди довкіллю, а також зменшить видатки з бюджету на усунення наслідків забруднення.

Список використаних джерел:

1. Про охорону навколишнього природного середовища. Закон України 25 червня 1991 р.
2. Про внесення змін до Митного кодексу України та деяких інших законів України щодо запровадження механізму «єдиного вікна» та оптимізації здійснення контрольних процедур при переміщенні товарів через митний кордон України. Закон України 6 вересня 2018 р.
3. Про деякі питання державної служби охорони навколишнього середовища України. Постанова Кабінету Міністрів України від 14.08.2019 № 750.
4. Про визнання такою, що втратила чинність, постанова Кабінету Міністрів України від 14 серпня 2019 р. № 750. Постанова Кабінету Міністрів України № 873 від 12 жовтня 2019 р.
5. Про ліквідацію територіального та міжрегіонального територіального органу Державної екологічної інспекції. Постанова Кабінету Міністрів України від 29 січня 2020 року № 39.